

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nigora Balaur,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeriu Roșca împotriva Nigorei Balaur cu privire la încasarea datoriei și a penalității de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Nigora Balaur și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 08 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 19 noiembrie 2015, Valeriu Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nigorei Balaur cu privire la încasarea datoriei și a penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza recipisei din 09 iulie 2014, întocmită și semnată de către pârâta Nigora Balaur, soția debitorului, Vladimir Balaur, aceasta s-a obligat să achite în termen de 3 luni, până la data de 09 octombrie 2014, datoria restantă în mărime de 1 630 Euro conform ordonanței judecătorești, precum și o penalitate în mărime de 10 Euro pentru fiecare zi de întârziere în caz de neexecutare a obligației în termen.

Menționează că, pârâta nu își execută benevol obligația asumată, înregistrând, astfel, o datorie în sumă de 1 630 Euro și o penalitate în mărime de 1 800 Euro.

Invocă că, la data de 29 septembrie 2015, a expediat în adresa pârâtei o reclamație, prin care a solicitat executarea benevolă a obligațiilor asumate, însă aceasta nu a fost executată.

Solicită încasarea din contul Nigorei Balaur a datoriei în sumă de 1 630 Euro, a penalității de întârziere în sumă de 1 800 Euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 aprilie 2016 a fost admisă acțiunea și au fost încasate din contul Nigorei Balaur în beneficiul lui

Valeriu Roșca datorie în sumă de 1 630 Euro, penalitatea de întârziere în sumă de 1 800 Euro și cheltuieli de judecată, compuse din 2 312 lei - taxa de stat și 1 500 lei – cheltuieli de asistență juridică.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin constatarea faptului încheierii între părți a contractului sub formă de recipisă, precum și a neonorării de către pârâtă a obligației de rambursare a sumei contractate, acumulând o datorie în mărime de 1 630 Euro și o penalitate de întârziere în mărime de 1 800 Euro, sume care urmează a fi încasate forțat prin prisma prevederilor art. art. 512 alin. (1), 572 alin. (2) și art. 624 din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Nigora Balaur și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 03 ianuarie 2017, Nigora Balaur a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat greșit circumstanțele de fapt și au analizat și apreciat ca pertinente doar argumentele invocate de către intimat, fără a combate contraargumentele.

Menționează că, circumstanțele invocate de către intimat în cererea de chemare în judecată nu corespund adevărului, deoarece procedura de executare nr. 075/359/14 intentată de către executorul judecătoresc Cornelia Balan în baza ordonanței judecătorești nr. 2po-747/2013, emisă de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău la 13 decembrie 2013, prin care s-a dispus încasarea din contul lui Vladimir Balaur în beneficiul lui Valeriu Roșca a datoriei în sumă de 6 600 Euro și a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 760,22 lei, a fost încetată la 10 iulie 2014 ca rezultat al executării acesteia în urma măsurilor de executare silită întreprinse de către executorul judecătoresc.

Susține că, a fost stinsă datoria în sumă de 6 600 Euro dispusă încasării prin ordonanța Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 decembrie 2013, datorie care rezultă din activitatea societății ÎPC „Supersonic” SRL administrată de către soțul său, Vladimir Balaur.

Relevă că, în ziua executării ordonanței, până a se prezenta la executorul judecătoresc, intimatul i-a solicitat să întocmească recipisa prin care își asumă obligația de restituire a sume de 1 630 Euro, adică diferența neachitată din 6 600 Euro.

Invocă că, a fost impusă să întocmească această recipisă, deoarece soțul său, Vladimir Balaur s-a obligat să vândă un teren asupra căruia, în cadrul procedurii de executare a ordonanței judecătorești a fost aplicată măsura de asigurare, sechestru, iar pentru a putea fi vândut acest teren, urma să fie achitată suma de 6600 Euro conform ordonanței din 13 decembrie 2013 și ridicat sechestru aplicat asupra bunului imobil.

Afirmă că, această sumă a fost acordată de către cumpărătorul terenului printr-o înțelegere prealabilă și a fost transmisă în contul vânzării bunului imobil, fiind încetată procedura de executare.

Mai invocă că, a fost impusă atât de creditorul Valeriu Roșca, cât și de situația de a executa obligațiile față de cumpărătorul terenului din care deținea o cotă-parte, să întocmească recipisa prin care și-a asumat o datorie falsă.

Susține că, nu a împrumutat de la intimat careva sume de bani și nu a preluat careva datorii iar sumă solicitată este falsă și neîntemeiată

Prin referința depusă la data de 13 martie 2017 Valeriu Roșca a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 04 noiembrie 2016 (f. d. 96), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 03 ianuarie 2017 (f. d. 93).

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Nigora Balaur nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Nigora Balaur, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nigora Balaur ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nigora Balaur se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic